

ΔΙΑΘΗΚΑΙ

ΤΩΝ

ΑΕΙΜΝΗΣΤΩΝ ΕΥΕΡΓΕΤΩΝ

ΤΩΝ

ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑΙ

ΥΠΟ ΤΗΣ ΕΦΟΡΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΛΕΩΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ

ΑΘΗΝΗΣΙΝ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΠΕΡΡΗ

1887

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἐκδίδοντες τὰς διαθήκας τῶν ἀειμνήστων εὐεργετῶν τῶν Ἰωαννίνων, τῆς ἀπανταχοῦ τηλαυγοῦς ταύτης κεφαλῆς τῆς Ἠπείρου, νομίζομεν ὅτι ἐπιτελοῦμεν καθῆκον οὐ μόνον πρὸς τὴν ἱερὰν αὐτῶν μνήμην, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν πατρίδα, ἣτις δέον νὰ γινώσκῃ αἰωνίως τὰ ὀνόματα καὶ τὰς ἀγαθοεργίας τῶν τιμαλφεστάτων τέκνων της. Ἡ ἱστορία ἡμῶν ἀπὸ πολλῶν ἤδη γενεῶν δὲν ἔχει ὁμολογουμένως νὰ ἐπιδείξῃ εὐγενεστέρους καὶ καρπιμωτέρους ἀγῶνας ἢ τοὺς φιλοτίμους μόχθους τῶν πατέρων ἐκείνων, οἵτινες ἐμπεφορημένοι ἐνθέου ἔρωτος πρὸς τὴν γενέθλιον αὐτῶν ἐστίαν καὶ ἐκ παιδικῆς ἡλικίας ἐν ξένη γῆ κατατρυχόμενοι ἠδυνήθησαν νὰ συγκομίσωσιν ἐντίμους καρποὺς ἵνα παραδώσωσιν ἡμῖν αὐτοὺς ὡς ἐφόδια πρὸς τὴν χριστιανικὴν καὶ τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν σωτηρίαν. Ἐστω ἀθάνατος καὶ εὐλογημένη ἡ σεπτὴ μνήμη τῶν φιλοστόργων τούτων γονέων, εἰς τὴν ἀρετὴν τῶν ὁποίων ὀφείλομεν τὸ φῶς τῆς γνώσεως καὶ τὴν παρηγορίαν, τὸν σπόρον τοῦ εὐγενοῦς ἀνθρωπισμοῦ καὶ τῶν χρηστῶν ἐλπίδων ἐν τῷ μέλλοντι!

Δημοσιεύομεν ὧδε τὰς ἱερὰς αὐτῶν ἐντολάς χωρὶς νὰ ἀναγράψωμεν ἄλλο τι περὶ τοῦ βίου των, διότι τίς ἀγνοεῖ, ὅτι οἱ πλείστοι τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων ἔζησαν ἀφανῶς καὶ ἐν χριστιανικῇ ταπεινοφροσύνῃ ἵνα ἀποθάνωσιν ὡς στρατιῶται τοῦ Χριστοῦ καὶ ὡς ἄφωνοι μάρτυρες τοῦ κηρύγματός Του; Ἐπειτα τίς ἡ χρεῖα λόγων καὶ ἱστορικῶν ἀπομνημονευμάτων εἰς τοὺς εὐεργέτας τούτους, ὧν ἡ μὲν ζωὴ ὑπῆρξεν ἐμπράκτως τε καὶ κατὰ διάνοιαν διηνεκῆς καὶ ἐνθερμος ἀφοσίωσις εἰς τὴν πατρίδα, ὁ δὲ θάνατος ἐφάνη ὡς λαμπρὰ ἀποκάλυψις ψυχικῶν προτερημάτων ἀξίων αἰωνίας λατρείας καὶ μακαριότητος; Αἱ διαθήκαι αὐτῶν εἶνε ἀληθῶς τὸ καθαρῶτατον κάτοπτρον τοῦ βίου των καὶ τὸ εὐγλωττότατον ἐγκώμιον τῆς ἀρετῆς των. Μία καὶ ἡ αὐτὴ ψυχὴ διαπνέει αὐτὰς ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους, ἡ πνοὴ τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀγάπης, τοῦ θερμοῦ ζήλου πρὸς τὰ καλὰ καὶ τῆς πατρικῆς φιλοστοργίας. Οὐδὲν ἀναγράφεται ἐν αὐταῖς περὶ τῶν ἀνεκδιηγῆτων

πικριῶν καὶ ταλαιπωριῶν, δι' ὧν οἱ εὐσεβεῖς ἐκεῖνοι πατέρες ἠδηνήθησαν νὰ συλλέξωσι τοσοῦτους καρπούς ἵνα θρέψωσι καὶ ἐξευγενίσωσι τὰ τέκνα τῆς πατρίδος, ἵνα σώσωσι τὰ ὄρφανὰ καὶ τοὺς πτωχοὺς ἀπὸ τῆς δυστυχίας καὶ ἵνα χορηγήσωσι τὰ πρὸς νοσηλείαν καὶ θεραπείαν τῶν ἀσθενούντων. Πάντες ὑπέστησαν μαρτυρικῶς τὰ δεινὰ τῆς ἐξορίας, κατεπάλαισαν τὴν πενίαν καὶ τὴν ἄλλην κακοδαιμονίαν χωρὶς νὰ ρήξωσιν ποτε φωνὴν ἐπιδείξεως ἢ ἀγανακτήσεως καὶ κατεφρόνησαν μαρτυρικῶς τῶν κινδύνων μόνον ἵνα ἀνακουφίσωσιν ἡμᾶς ἀπὸ τῶν κακώσεων σκληρᾶς τύχης καὶ ἀπὸ τοῦ βάρους μακραίωνος ὀρφανίας. Εἶνε ἀληθές, ὅτι ἄλλαι πόλεις καὶ ἄλλοι λαοὶ ἔχουσι νὰ ἐπιδείξωσι πλουσιωτέρους εὐεργέτας, ἔργα καὶ ἰδρύματα αὐτῶν μεγαλοπρεπέστερα, καρπούς πολὺ δαψιλεστέρους καὶ γονιμωτέρους ἴσως, ἀλλ' ἡ αἰωνία ὑπεροχὴ τῶν ἀειμνήστων ἡμῶν πατέρων ἔγκειται ὁμολογουμένως ἐν τῇ βαθύτητι τῆς ἀγνῆς προαιρέσεως καὶ τοῦ φρονήματος, ἐν τῇ θαυμαστῇ καρτερίᾳ τῶν πόνων καὶ τῶν κακοπαθειῶν καὶ ἐν τῇ ἐνθουσιώδει πίστει εἰς τὴν ἀγιότητα τοῦ σκοποῦ. Διὰ τοῦτο αἱ διαθῆκαι αὐτῶν δὲν εἶνε μόνον τεκμήρια τῆς ψυχικῆς εὐγενείας καὶ καλοκάγαθίας των, ἐφ' αἷς ὀφείλομεν αὐτοῖς αἰωνίαν εὐγνωμοσύνην, ἀλλὰ καὶ μνημεῖα μαρτυροῦντα τὴν ἀπαράμιλλον ἐγκράτειαν αὐτῶν καὶ αὐταπάρνησιν. Εἶθε νὰ χρησιμεύσωσιν αὐταὶ εἰς πᾶσαν γενεάν ὡς κέντρα καὶ παραδείγματα πατρικῶν ἀρετῶν, δι' ὧν μόνον εἶνε ἐφικτὰ τὰ ἀγαθὰ τῆς εὐημερίας καὶ τοῦ ὑγιοῦς πολιτισμοῦ.

Αἱ διαθῆκαι αὐταὶ ἐκδίδονται ἀκριβῶς ὡς εὐρέθησαν συντεταγμέναι ἄνευ γραμματικῶν διορθώσεων. Ὑπάρχουσι δὲ καὶ ἄλλα ἀρχαῖα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐλέη κληροδοτηθέντα εἰς τὴν πόλιν τῶν Ἰωαννιτῶν εἴτε διὰ διαθηκῶν, αἵτινες ἀπώλοντο, εἴτε ἄνευ τοιοῦτων. Παρελείφθη μόνον ἐνταῦθα ἡ διαθήκη τῶν κορυφαίων τῆς Ἡπείρου εὐεργετῶν, τῶν ἀοιδίμων ἀδελφῶν Ζωσιμᾶ, διότι αὕτη ὑπάρχει πρὸ πολλοῦ ἤδη ἐκδεδομένη ἐν ἰδίῳ τεύχει ἑλληνιστῆ καὶ ῥωσιστῆ!

ΙΧ

ΔΙΑΘΗΚΗ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΤΟΛΙΚΑ

(Ἀντίγραφον ἐκ τοῦ πρωτοτύπου).

Ὁ Ἰωαννίνων καὶ Βελᾶς Ἰωαννίκιος ἐπιβεβαιοῖ.

Ἐν ὀνόματι τῆς ἁγίας ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἀμήν.

Ἐν ἔτει τῷ σωτηρίῳ 1845 21 Ἰουνίου ἐγὼ ὁ Κωνσταντῖ-

νος Ἀποστόλη Τολλίκα ἐκ τῆς κωμοπόλεως Συρράκου τῆς ἐπαρχίας Ἰωαννίνων, κατοικῶν ἐν Ἰωαννίνοις πόλει πρωτεύουσῃ ἐν Ἠπείρῳ, καὶ ἔχων θείῳ ἐλέει σῶον τὸν νοῦν μου, ὑγιεῖς τὰς φρένας μου καὶ ἀπάσας μου τὰς αἰσθήσεις, φοβούμενος δὲ τὸ ἄδηλον καὶ ἀπρόοπτον τοῦ θανάτου, ἀπεφάσισα ἰδίᾳ καὶ αὐτοπροαιρέτῳ γνώμῃ ἵνα διὰ τῆς παρούσης μου διαθήκης διατάξω ἀπασαν τὴν ὀλίγην μοι περιουσίαν, χαρισθεῖσαν ἐμοὶ παρὰ τῆς τοῦ παναγάθου Θεοῦ ἀπείρου εὐσπλαχνίας ἐν τῷδε τῷ ματαίῳ βίῳ διὰ τῶν ἰδίων μοι κόπων καὶ ἰδρώτων, τῆς ὁποίας περιουσίας εἶμαι κύριος ἐγὼ μόνος καὶ καθολικὸς ἐξουσιαστής. Δέομαι οὖν τῆς θείας αὐτοῦ ἀγαθότητος ἵνα μὲ καθοδηγήσῃ διατάξαι αὐτὴν κατ' ἀρέσκειαν τοῦ παναγάθου αὐτοῦ θελήματος πρὸς ἀνάπαυσιν τῆς ψυχῆς τῶν μακαρίτων γονέων μου, ἀταδέλφων μου, συζύγου μου καὶ ἐμοῦ.

Ἐν πρώτοις λοιπὸν συνιστῶ τὴν ταπεινὴν μου ἀμαρτωλὴν ψυχὴν εἰς τὴν τοῦ Θεοῦ εὐσπλαχνίαν διὰ πρεσβειῶν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τοῦ φύλακός μου Ἀγγέλου καὶ πάντων τῶν ἁγίων τῆς οὐρανίου βασιλείας. Ἐπειτα δίδωμι τὴν ὀφειλομένην συγχώρησιν πρὸς ἅπαντας κοινῶς τοὺς ἀδελφούς μου χριστιανούς καὶ πρὸς ἐκείνους, οἵτινες λόγῳ ἢ ἔργῳ μὲ ἠδίκησαν ἢ παρεπίκραναν, παρακαλῶν αὐτοὺς ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ καρδίας ἵνα συγχωρήσωσι καὶ ἐμοὶ τῷ ἀμαρτωλῷ ὅτι ὡς ἄνθρωπος εἶτε ἐν λόγῳ εἶτε ἐν ἔργῳ ἤμαρτον πρὸς αὐτούς.

Α^{ον} Τὰς ὄσας μου ἰδιοκτησίας εἰς Ἄρταν σπίτια μου καὶ μπαξέν μου μέσα εἰς Ἄρταν καὶ ἔξω εἰς τὸ χωριὸν Ἄρτης καλούμενον Γκερμενζάτης, χοράφια μου, ἐλαιόνας, ἄμπελον καὶ περιβόλι μου, τὰ πάντα φανερούμενα ὑπὸ τῶν τακτικῶν των ταπιῶν καὶ χοτζετιῶν, σωζομένων εἰς τὰ ἔγγραφα μου, καὶ σπίτια των μαζύ, καὶ ὄσα ἔτι πρὸς ἐν τούτοις κατεσκευάσα, πωληθέντα ἄνευ βίας καὶ μὲ καλὴν τιμὴν, ἂν ὄχι μὲ περισσοτέραν, τοῦλάχιστον εἰς τὸ κόστος των, ὡς ἀκολούθως ὀνομαστὶ καταγράφω μὲ τὰς τιμὰς των ὅπου τὰς ἠγόρασα καὶ ἔφτιασα, καὶ ἅπασαι εἰς χρήματα γενόμεναι, νὰ ἀσφαλισθῶσιν ἐν τόκῳ

εις ἐλευθέρας πολιτείας κάσαν καὶ ὑπὸ νόμων διοικουμένης, καὶ ὁ κατ' ἔτος αὐτῶν τόκος θέλει χρησιμεύσει εἰς τροφήν καὶ ἐνδύματα τῶν ἐν τῷ νοσοκομείῳ τῶν Ἰωαννίνων ἀπόρων ἀδελφῶν μας χριστιανῶν. Ἐπιτρόπους καὶ συνεργοὺς τῶν τοιούτων ἀποκαθιστήμι τὸν τυχόντα Σεβασμιώτατον Ἀρχιερέα Μητροπολίτην Ἰωαννίνων μετὰ τῶν τυχόντων ἐντίμων ἐπιτρόπων τῶν τεσσάρων ἐκκλησιῶν τῆς πόλεως Ἰωαννίνων Ἀρχιμανδρείου, ἀγίου Ἀθανασίου, ἀγίου Νικολάου καὶ ἀγίας Μαρίνης, οὓς τινὰς παρακαλῶ ἵνα προθύμως καὶ ἀόκνως ἐπαγρυπνήσωσι μὲ ζῆλον χριστιανικὸν καὶ μὲ πατριωτισμὸν εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος σκοποῦ μου· ζητῶ ὁμοῦ παρ' αὐτῶν ἀνά καθέκαστον ἔτος ἐν ἡμέρᾳ ἐορτασίμῳ νὰ ἐκτελέσωσιν ἀπὸ μίαν ἀρχιερατικὴν λειτουργίαν διὰ ὄνομά μου, ἐν ἣ οἱ παρευρεθέντες ἀδελφοί μας χριστιανοὶ θέλουσι δεηθῆ πρὸς τὴν ἄπειρον τοῦ Θεοῦ εὐσπλαχνίαν ὑπὲρ τῆς ἀμαρτωλῆς μου ψυχῆς.

Βον Ἄν οἱ ἄνω ἐπίτροποί μου ἀμελεία καὶ ραθυμία ἐμποδισθέντες δὲν ἐκτελέσωσιν οὕτω κατὰ τὴν θέλησίν μου, τότε οἱ πατριῶταί μου Συρρακιῶται δυνάμει τῆς παρούσης μου ἔχουν τὴν ἐξουσίαν νὰ τὰς κάμουν εἰς χρήματα καὶ νὰ τὰ ἀσφαλίσωσιν ὡς ἄνωθεν, καὶ ὁ κατ' ἔτος αὐτῶν τόκος θέλει χρησιμεύσει εἰς εὐτρεπισμὸν τῆς ἐλληνικῆς σχολῆς τῆς πατρίδος μου Συρράκου καὶ εἰς μισθὸν ἐμπείρου καὶ ἀξίου διδασκάλου τῆς σχολῆς ταύτης· ζητῶ ὁμοῦ καὶ παρ' αὐτῶν ἀπὸ μίαν ἀρχιερατικὴν λειτουργίαν εἰς τὸ καθ' ἑκάστου ἔτους ἀπέρασμα τοῦ ἐπισκόπου τῆς ἐπαρχίας μας, ὡς συνήθεια ἐπικρατεῖ. εἰς δέησιν πρὸς Κύριον ὑπὲρ τῆς ἀμαρτωλῆς μου ψυχῆς.

Καταγραφή τῶν εἰς Ἄρταν ἰδιοκτησιῶν μου μὲ τὰς τιμάς των, κόστος ἀγορᾶς των καὶ ἔτι πρὸς ἔξοδα κατασκευῆς καὶ εὐτρεπισμοῦ των ὡς ἀκολούθως μὲ τὰ συνόρατά των.

1 εἰς 60 δηλ. ἓνα κομμάτι χοράφι εἰς ἐξήντα στρέματα εἰς Γκεργκεζάταις εἰς τὴν Φτέρην ὀνομαζόμενον, ἔχω κληρονομίαν ἐκ τοῦ μακαρίτου υἱοῦ μου Δημητρίου, ἀποθανόντος μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τῆς μακαρίτισσας μητρὸς του πρώτης γυναικὸς μου Αι-

κατερίνης τὰ στρέματα 50, τὰ δὲ στρέματα 10 ἔχω πληρωμένα τοῦ γυναικαδέλφου μου Γεωργάκη Χρόνη εἰς τοὺς 1829 τὸν Μάρτιον πρὸς γρ. 50 τὸ στρέμα, καὶ συνορεύει μὲ χοράφι τοῦ Μούστου Λιάσκου Ἄρτινοῦ καὶ Μητροπόλεως Ἄρτης καὶ Ἰμπλιάκι καὶ στράτα κοινή, ὡς καὶ τὸ ταπί του διαλαμβάνει καὶ ἔθεν τὰ στρέματα 10 πληρωμένα τοῦ Γ. Χρόνη πρὸς γρ. 50

	Γρ. 500
καὶ τὰ στρέματα 50 κληρονομίας	» 2,500
	Γρ. 3,000
ἔξοδα ταπιοῦ του	» 300
ἔτι εἰς χαντάκια χῶρισμα συνόρων	» 250
	Γρ. 3,550

8 εἰς 157 δηλ. ὀκτὼ κομμάτια χοράφια εἰς στρέματα ἑκατὸν πενήντα ἑπτὰ εἰς Γκεργκεζάταις ἀγορασμένα ἀπὸ τὸν Ἄρτινὸν Κάλλιον Σαρῆν εἰς τοὺς 1833 τὸν Αὐγούστον πρὸς γρ. 40 τὸ στρέμα, ὡς κάτωθεν ὀνοματικὰ μὲ τὰ συνόρατά των.

1 κομμάτι εἰς στρέματα δώδεκα ἡμισυ τὸ λεγόμενον Γιοῦρτι, καὶ συνορεύει ἀπὸ βορρῆαν μὲ χοράφι Μούστου Λιάσκου καὶ ἀπὸ τᾶλλα μέρη μὲ στράταν κοινήν τοῦ χωριοῦ.

$\frac{1}{2}$ κομμάτι εἰς στρέματα δέκα εἰς τὰ Λιανόβατα στάμπελια λεγόμενον, καὶ συνορεύει ἀπὸ βορρῆαν μὲ χοράφι Μούστου Λιάσκου, ἀπὸ τραμουντάναν μὲ Ἰμπλιάκι, ἀπὸ μαίστρον στράτα κοινή καὶ ἀπὸ λεβάντην μὲ χοράφι τοῦ Τζεκούρα.

$\frac{2}{3}$ κομμάτια εἰς στρέματα τριάντα πέντε λεγόμενα εἰς τοῦ Λευκοπούλαις, καὶ συνορεύουν ἀπὸ βορρῆαν μὲ χοράφι τοῦ Χαφουζ Ἐφέντη, ἀπὸ τραμουντάναν μὲ Ἰμπλιάκι καὶ χοράφι ἐκκλησίας, ἀπὸ μαίστρον μὲ χοράφι τοῦ Λιάσκου καὶ ἀπὸ λεβάντην μὲ τοῦ Γεωργάκη Χρόνη καὶ τῆς ἐκκλησίας.

Εἰς μεταφορὰν. . . Γρ. 3,550

Ἐκ μεταφορᾶς. . . Γρ. 3,550

$\frac{2}{6}$ κομμάτια εἰς στρέματα σαράντα ἓνα ἡμισυ εἰς τὸν Φτελιᾶν λεγόμενον, καὶ συνορεύουν ἀπὸ τραμουντάναν μὲ Ἴμπλιάκι, ἀπὸ βορέαν καὶ μαί-
στρον μὲ τοῦ Χαφούζ Ἐφέντη καὶ ἀπὸ λεβάντην
μὲ Χασάν Ἰσούφη Πόρου καὶ τοῦ Τζεκούρα.

$\frac{1}{7}$ κομμάτι εἰς στρέματα σαράντα εἰς τὴν Λά-
καν τὴν Μεγάλην καὶ συνορεύει ἀπὸ βορέαν μὲ
Ῥουσίδα, ἀπὸ τραμουντάναν μὲ τοῦ Χαφούζ Ἐ-
φέντη καὶ Γεωργάκη Χρόνη καὶ ἐκκλησίας, ἀπὸ
μαίστρον μὲ Ἴμπλιάκι καὶ τοῦ Καλλιόμπεγη καὶ
ἀπὸ λεβάντην μὲ Ῥουσίδα.

$\frac{1}{8}$ κομμάτι εἰς στρέματα δέκα ὀκτῶ εἰς τὴν
Γκορτζιᾶν λεγόμενον, καὶ συνορεύει ἀπὸ βορέαν
μὲ τοῦ Λιάσκου, ἀπὸ λεβάντην μὲ τοῦ Γεωργάκη
Χρόνη, ἀπὸ μαίστρον καὶ τραμουντάναν μὲ Ἴμ-
πλιάκι.

ἔθεν στρέματα 157 πρὸς γρ. 40. . Γρ. 6,280
τοῦ Μαχμούταγα Λιδικτάρη Βοΐβοντα

διὰ τὸ ταπί των » 628

διὰ τὰ σπίτια ζευγίτων ὁποῦ ἔφτιασα » 5,460

διὰ μάνας ἄνοιξα καὶ ἐλαιόδενδρα στὸ

Γιοῦρτι ἔβαλα » 640

» 13,008

2 εἰς 20 δηλ. δύο κομμάτια χοράφια εἰς εἴκοσι
στρέματα ἀγορασμένα ἀπὸ Γεωργάκην Χρόνην τὸν
Ἰουλίον 1837 κατὰ τὸ ταπί των ἐξῶν τὰ $3 \frac{1}{2}$
στρέματα Γιοῦρτι τοῦ Γκίκα φνομαζόμενα καὶ συ-
νορεύει ἀπὸ βορέαν μὲ Γιοῦρτι τοῦ Γεωργ. Χρόνη,
ἀπὸ τραμουντάναν καὶ λεβάντην μὲ χοράφια τοῦ Χα-
φούζ Ἐφέντη καὶ ἀπὸ μαίστρον μὲ τὸ ἀκόλουθον
χοράφι μου τοῦ Γκίκα, καὶ τελειόνοντας τὰ αὐτὰ
 $3 \frac{1}{2}$ στρέματα, ἀκολουθοῦν τᾶλλα στρέματα $16 \frac{1}{2}$

Εἰς μεταφορᾶν. . . Γρ. 16,558

Ἐκ μεταφορᾶς. . . Γρ. 16,558

χοράφι μου τοῦ Γκίκα συνορευθὸν ἀπὸ τραμουν-
 τάναν καὶ λεβάντην μὲ τοῦ Χαφουζ Ἐφέντη καὶ
 ἀπὸ βορέαν μὲ τοῦ ἰδίου καὶ μὲ τὸ Γιουρτί μου
 τὸ στενὸ τὰ 3 1/2 στρέματα καὶ ἀπὸ μαίστρον μὲ
 τοῦ Γεώργακη Χρόνη διὰ . . . Γρ. 1,550
 διὰ τὸ ταπί των . . . » 155
 ἔξοδα χαντάκι χώρισμα συνόρων . . . » 50

» 1,755

1 εἰς 68 1/2 δηλ. ἓνα κομμάτι χοράφι εἰς στρέ-
 ματα ἐξήντα ὀκτὼ ἡμισυ εἰς τὴν Λάκαν λεγόμενον,
 ἀγορασμένον εἰς τοὺς 1839 τὸν Μάρτιον ἀπὸ τὴν
 γυναικαδέλφην μου Ἀναστασίαν θυγατέρα Ἀνα-
 γνώστη Χρόνη πρὸς γρ. 50 τὸ στρέμα, καὶ συνο-
 ρεῦει ἀπὸ τραμουντάναν μὲ χοράφι ἐκκλησίας καὶ
 Μούστου Λιάσκου καὶ Σαντίκ Ἐφέντη, ἀπὸ λεβάν-
 τιν μὲ μάναν μεγάλην κοινὴν τοῦ χωριοῦ καὶ χορά-
 φια Ἰμπραῖμ Ἐφέντενας Κουρκουτᾶ καὶ Μέτκου
 Σαρῆ καὶ Γούλα καὶ χοράφι Ἰμπλιάκι καὶ ἀπὸ
 μαίστρον μὲ χοράφι ἐδικὸν μου λεύκας ὡς ἄνω
 εἴρηται.

8θεν στρέματα 68 1/2 πρὸς γρ. 50 . Γρ. 3,425

τοῦ Βόιβοντα Νεῖμπεγη Ἀργυροκα-

στρίτου διὰ τὸ ταπί του . . . » 342

ἔξοδα διὰ νὰ βγάλω τὸν λόγκον καὶ

χώρισμα συνόρων . . . » 340

» 4,107

Γρ. 22,420

12 εἰς 305 1/2 ὄλα κομμάτια δώδεκα τὰ χο-
 ράφια μου εἰς στρέματα τριακόσια πέντε ἡμισυ
 ὡς ἄνωθεν.

1 λιοτόπι μου εἰς Γκεργκεζάταις στρέματα σχε-
 δὸν πέντε μὲ ρίζαις ἐλαιοδένδρων πενήντα δύο,

Εἰς μεταφορὰν. . . Γρ. 22,420

	Ἐκ μεταφορᾶς. . . .	Γρ. 22,420
καὶ συνορεύει ἀπὸ μαίστρον μὲ στρατὰν κοινήν τοῦ χωριοῦ, ἀπὸ λεβάντην Νούρη Μπεχλῆ καὶ βάκφι, ἀπὸ τραμουντάναν καὶ βορέαν πάλιν στρατὰ καὶ βάκφι περιβόλι, ἐκ τοῦ ὁποίου τὸ ἥμισυ ἔχω κληρονομίαν ἐκ τοῦ υἱοῦ μου Δημητρίου καὶ τᾶλλο ἥμισυ ἀγορασμένον παρὰ τῆς πρώτης πενθερᾶς μου Σοφίας Ἀναγνώστη Χρόνη καὶ γυναικαδέλφης μου Ἀναστασίας εἰς τὰς 16 Σεπτεμβρίου 1835 διὰ. . . .	Γρ. 1615	
καὶ ἄλλα τόσα τὸ ἥμισυ τῆς κληρονομίας. . . .	» 1615	
	Γρ. 3230	
καὶ διὰ τὸ χοτζέτι του	» 323	
ἔξοδα τῆς μάνας ὀλόγυρα. . . .	» 185	» 3,738
1 περιβόλι μου εἰς Γκεργκιζάταις ἀγορασμένον εἰς τὰς 24 Ἰανουαρίου 1835 ἀπὸ Πέτρον Ἀναστασίου Μελαῖ Ἰωαννίτην στρέμματα 14, καὶ συνορεύει ἀπὸ ἓνα μέρος μὲ περιβόλι Μουσταφᾶ Ἐφέντη Μουλαλῆ καὶ ἀπὸ ἄλλο μὲ Φεῖζουλαῖ Ἐφέντη Μπέλου καὶ Ἰμπραῖμ Κουρκουτᾶ καὶ Ὀσμᾶν Μπεράτι καὶ Γεώργη Τρούπη περιβόλι καὶ στρατὰ κοινῇ διὰ. Γρ. 4,110		
ἔξοδα χοτζετίου του	» 410	
ἔξοδα ἔτι ὁποῦ ἔφτιασα σπίτι μέσα καὶ αὐλόπορταν καὶ ξελάκωμα λόγκου καὶ ἔβαλα 100 ρίζαις ἐλαιόδενδρα μέσα πρὸς γρ. 12 καὶ τὸ μπογάζι λευτοκαρυαῖς καὶ μάναν ὀλόγυρα, ὅλα ὁμοῦ συμποσούμενα εἰς	Γρ. 3,710	» 8,220
1 ἀμπέλι μου εἰς Γκεργκιζάταις στρέμματα δύο εἰς τὴν δραγάτην ὀνόματι Σουλιώτικα, καὶ συνο-		
	Εἰς μεταφορὰν. . . .	Γρ. 34,378

	Ἐκ μεταφορᾶς. . . .	Γρ. 34,378
ρεύει μὲ ἀγρίδι Γιαννάκη Γιαννούλη καὶ ἀμπέλι ἀδελφῆς Παππακώστα πνευματικοῦ καὶ ἄλλων μὲ τρεῖς ρίζαις ἐλαιόδενδρα μέσα διὰ		» 1,000
1 μπαξές μου εἰς τὴν Ἄρταν μέσα εἰς τὸ λεγόμενον Φιζοῦλι ἀγορασμένος ἀπὸ τὴν Ἀλεξάνδραν θυγατέρα Κωνσταντῆ Δεγμάνη εἰς τὰς 12 Ὀκτωβρίου 1835 μὲ μόνον τέσσαρας πορτοκαλλαῖς διὰ	Γρ. 1,800	
εἰς στρέματα σχεδὸν δύο καὶ συνορεύει ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος στράτα, ἀπὸ τὸ ἄλλο αὐλακόμυλον, ἀπὸ τὸ ἄλλο χωράφι Γιαννάκη Ῥάγκου καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο χωράφι Ἀϊσέκως		
εἰς τὸ χοτζέτι του. . . .	Γρ. 180	
ἔξοδα περιοχῆς σπιτιοῦ ὁποῦ μέσα ἔφτιασα καὶ πορτοκαλλοδέκων καὶ ἐλαιοδέκων καὶ ἄλλων ὁποῦ ἔβαλα	Γρ. 2,110	
πρὸς τούτοις εἰς τοὺς 1843 16 Ἰουνίου ἀγόρασα καὶ ἀπὸ τὸ γειτονικὸν χωράφι τῆς Ἀϊσέκως ἓνα στρέμμα καὶ αὐγάτησα τὸν ἴδιον μπαξέν μου διὰ	Γρ. 600	
ἔξοδα τοῦ Κατῆ διὰ τὸ χοτζέτι καὶ ἔτι πρὸς, ἐπειδὴ τὸ ἐγύρισεν ἡ Ἀϊσέκω καὶ δὲν τὸν ἔδιδε καὶ ἐξοδεύθησαν κάμποσα. . . .	Γρ. 400	
	<u>1,000</u>	» 5,090
1 σπίτι μου εἰς Ἄρταν εἰς ἐνορίαν ἀγίας Θεοδώρας ἀγορασμένον εἰς τὰς 15 Ἰουλίου 1831 ἀπὸ Ζώην Σιόμπολον ἐρείπιον διὰ	Γρ. 1,850	
διὰ τὸ χοτζέτι του	» 185	
φτιαστικὰ μὲ τρεῖς ὀντάδες καὶ τὰ κατώγιά τους μαγειρεῖον καὶ λοιπά. . . .	» 6,410	» 8,445
	<u>6,410</u>	» <u>8,445</u>
		» 48,913

ἦτοι σαράντα ὀκτὼ χιλιάδες καὶ ἑννεακόσια δεκατρία γρόσια τὸ κόστος τῶν ἄνωθεν ἰδιοκτησιῶν μου, καὶ παρακαλῶ μὴ κατηγορηθῶ διὰ τὴν ὀλιγότητα τοῦ λάσου μου ἐπειδὴ τόσα ἦτον τῆς δυνάμεώς μου, ἀλλ' ἄμποτε νὰ μὲ μιμηθοῦν καὶ ἄλλοι καὶ μὲ ὀλιγώτερα.

Ἐξηγοῦμαι ὅτι εἰς τὰς εἰρημένας ἰδιοκτησίας μου ἐσημείωσα τὰ ὀνόματα τῶν τότε συνορευόντων γειτόνων, ὅταν τὰς ἠγόρασα, ἀλλὰ μετὰ ταῦτα μερικοὶ αὐτῶν ἔκαμαν πώλησιν τινῶν πρὸς ἄλλους καὶ ἀκόμη ἐμποροῦν νὰ κάμουν, ἀλλ' ἄς ζητηθοῦν τῶν τότε διαδοχικῶς.

Γ^{ον} Τὰ εἰς Παλαιοχωρί, Συρράκου, εἰς Χοτομίσταν Σιαγκοῦνι πατρικά μου χωράφια ὁμοῦ μὲ τὰ σπίτια των, ἀλῶνι καὶ δένδρα κάρπιμα καὶ ἄκαρπα, εὐρισκόμενα ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν μου κατὰ τὰ σωζόμενα ταπία των εἰς τὴν ἐγγράφην μου, αὐτὰ τὰ ἀφίνω τῆς ἀνεψιάς μου Μαρίνης θυγατρὸς τῆς αὐταδέλφης μου Βασιλικῆς, ἢ τιμὴ τῶν ὁποίων ὑπερβαίνουν τὰς δέκα χιλιάδας γρόσια μαζὺ μὲ τὰλλα ὁποῦ ἐγὼ ἔχω ἀγορασμένα ἐκεῖ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρός μου, τὰ ἀφίνω λέγω τῆς Μαρίνης ἐπὶ λόγῳ διὰ νὰ γεροκομήσῃ τὴν αὐταδέλφην μου Βασιλικὴν μητέρα της, ἢ ὁποία δὲν ἐλπίζει ἀπὸ τὸν ἄτακτόν της υἱὸν Μιχαήλ γηροκομεῖα, καὶ κατὰ χρέος τὴν ἐπιφορτίζω τὴν Μαρίναν, ἐπειδὴ ἐγὼ τὴν ἐφύλαξα νηπιόθεν, τὴν ἀνέθρεψα, τὴν ὑπάνδρευσα καὶ ἐξ ἰδίων μοι ἐπροίκισα αὐτήν.

Α^{ον} Τὰ εἰς Βόνιτσαν πατρικά μας χωράφια εἰς Παλαιοχωρί καὶ τὰ εἰς ἅγιον Γεώργιον Συρράκου μητρικά μας χωράφια κατὰ τὰ ταπία των σωζόμενα εἰς τὰ ἐγγράφα μου, ὄντα ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν μου πρὸς τούτοις καὶ τὸ εἰς Συρράκον πατρικόν μας σπίτι μὲ τὸν τόπον του καὶ τὸν κῆπόν του, ὄντα καὶ αὐτὰ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν μου, ὅλα αὐτὰ τὰ ἀφίνω τῆς αὐταδέλφης μου Βασιλικῆς ὡς πατρικά της καὶ μητρικά της, νὰ τὰ κάμῃ ὡς θέλει ὡς ἴδια κτήματά της, χωρὶς νὰ ἔχῃ τὴν παραμικρὰν ἀνθίστασιν ὑπὸ τινος ἄλλου συγγενοῦς μας.

Ε^{ον} Ὅσα μετρητὰ εὐρεθοῦν εἰς τὴν κάσαν μου μετὰ τὴν θα-

νήν μου και ὅσα πρὸς τούτοις εἰς ὁμολογίας και λογαριασμοὺς, ὡς τακτικὰ εἰς τὸ κατάστιχόν μου καθαρὰ φαίνονται, αὐτὰ νὰ τὰ μεριστοῦν ἐξ ἡμισείας ἢ συμβία μου Ζωήτζα και ἡ αὐταδέλφη μου Βασιλική, καθὼς και ὅσα ἄλλα πράγματά μου κινητὰ και ἀσιμικὰ, ἐξαιρουμένου τοῦ χρυσοαδαμαντίνου περιτραχείλου και δακτυλιδιῶν ἀδαμαντίνων και χρυσοῦ ὠρολογίου, ἅτινα ἀφίνω μόνης τῆς συμβίας μου Ζωήτζας· πρὸ τῆς διανομῆς ὁμῶς ταύτης νὰ δώσουν τοῦ ἀνεψιοῦ μου Μιχαήλ υἱοῦ τῆς αὐταδέλφης μου Βασιλικῆς γρόσια διακόσια πενήντα 250, και τοῦ ἐξαδέλφου μου Κοντοκώστα και τῆς ἐξαδέλφης μου Μαρούσιως γυναικός του ἀπὸ γρ. ἑκατὸν 100, και τοῦ ἐξαδέλφου μου Γκόγκα Τζαλογιάννη γρ. πενήντα 50, και τῶν ἀνεψιῶν μου παιδιῶν Τόλη Κουκούλη Ζήκα και Κωνσταντῆ ἀπὸ γρόσια πενήντα 50, και τῶν ἐξαδέλφων μοι υἱῶν Σιόντη Δούλη Γιάννη, Κωσταντῆ, Γκόγκα και Ἑλένης ἀδελφῆς των ἀπὸ γρ. σαράντα 40, και τῶν ἐξαδέλφων μου παιδιῶν τῆς θείας μου Χάιδως, Πάνου και Σπύρου ἀπὸ γρ. πενήντα 50.

7^{ον} Τὸ εἰς Ἰωάννινα σπίτι μου εἰς Σαράγι μαχαλᾶν, τὸ ὁποῖον κατὰ κληρονομίαν ἐπωλήθη ἀπὸ τὰς πέντε θυγατέρας τοῦ ποτὲ Θεοδώρου Τζίρου πενθεροῦ μου, δηλ. Αἰκατερίνην, Ἑλένην, Στασινήν, Εὐφροσύνην και Ζωήτζαν τὴν συμβίαν μου, και τέλος τὸ ἀγόρασα ἐγὼ μὲ τρία μερίδια τοῦ μποστανιοῦ ἰδίου σπιτιοῦ, δηλ. τῆς Ἑλένης, Στασινῆς και Ζωήτσας (ἐπειδὴ τὸ τῆς Εὐφροσύνης τὸ ἐκράτησεν ἡ ἰδία Εὐφροσύνη, ἀφοῦ ἠγόρασε και τὸ τῆς Αἰκατερίνης, ἅτινα δύο μερίδια και ἤνωσε μὲ τὸ παρακείμενον μποστάνι τοῦ ἀνδρός της Ἀθανασίου Στούπη ὁποῦ εἶχεν ἀγοράσει ὁ Στούπης ἀπὸ τὴν Στασινήν Ντρίτζη) αὐτὰ τὰ πέντε μερίδια τοῦ σπιτιοῦ τούτου, δηλ. ὅλον αὐτὸ τὸ σπίτι μαζὺ μὲ τὰ ἄνωθεν τρία μερίδια μποστανιοῦ του, τᾶχω ἐνοικιασμένα τῆς συμβίας μου Ζωήτζας μέχρι τέλους τῆς ζωῆς της, και τὸ ἐνοίκιον τᾶχω λάβει, διὰ νὰ καθήσῃ μέσα και νὰ τᾶχη ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν της μέχρι θανάτου της χωρὶς νὰ ἐνοχληθῇ ὑπὸ τινος εἰς τὸ παραμικρόν, και μετὰ τὴν θανήν

της προσθέτω καὶ αὐτὰ εἰς τὸ ἄνωθεν ὀλίγον λάσον μου εἰς τὸ αὐτὸ Νοσοκομεῖον τῶν Ἰωαννίνων, καὶ ὁ κατὰ καιρὸν Μητροπολίτης τῶν Ἰωαννίνων μετὰ τῶν ἐπιτρόπων τῶν τεσσάρων ἐκκλησιῶν ὡς ἄνωθεν θέλουσι λάβει τὴν φροντίδα καὶ δι' αὐτὰ νὰ τὰ κάμουν εἰς χρήματα, ἅτινα θέλουν προσθέσει εἰς τ'ἄλλα τὰ ἐκ τῶν λοιπῶν ἰδιοκτησιῶν μου.

Ἐπεξηγήσεις διὰ τὸ ἄνωθεν σπιτί μετὰ τὸ μποστάνι του.

Τῷ χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ τριακοστῷ δευτέρῳ ἔτει Μαρτίου πρώτη ἡγόρασα τὰ τρία μερίδια τοῦ πενθερικοῦ μου τούτου σπιτιοῦ ὁμοῦ μετὰ τὰ τρία μερίδια τοῦ μποστανιοῦ του παρὰ τῶν τριῶν αὐταδελφῶν, θυγατέρων τοῦ μακαρίτου Θεοδώρου Τζίρου πενθεροῦ μου, Ἑλένης, Στασινῆς καὶ συμβίας μου Ζωήτζας διὰ γρόσια πέντε χιλιάδας καὶ τετρακόσια 5400 κατὰ τὸ ἀνά χειρὰς μου πωλητήριο ἐγγράφον των ἐμμάρτυρον καὶ κατὰ τὸ ἀπὸ Μεχκεμέν χοτζέτι, σωζόμενα εἰς τὰ ἐγγράφα μου. Τῷ δὲ χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ τριακοστῷ ὀγδῶν ἔτει 24 Αὐγούστου βιασμένος ἐπώλησα τῆς συμβίας μου Ζωήτζας τὰ αὐτὰ τρία μερίδια σπιτιοῦ καὶ μποστανιοῦ διὰ γρόσια ἕξ χιλιάδας 6000 ἕξ αἰτίας τοῦ κύρ Ἀθανασίου Στούπη, ὅστις ἐμπόδιζε νὰ ἀγοράσωμεν καὶ τ'ἄλλα δύο μερίδια τοῦ ἰδίου σπιτιοῦ, δηλ. τὸ τῆς Αἰκατερίνης καὶ Εὐφροσύνης, ἐπὶ προφάσει ὅτι ἐφοβεῖτο μήπως; περνοντάς το ἐγὼ ὅλον ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν μου, κακία φερόμενος, τὸ πωλήσω τινὸς κακοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ βάλω κακὸν γείτονα, καὶ ἀπὸ τὴν συμβίαν μου δὲν ἐφοβεῖτο κανένα τοιοῦτον τάχατης, ἀλλ' οἱ σκοποὶ του ἀπέβλεπον ἄλλοῦ, δὲν μᾶς πειράζει· τῷ δὲ χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ τριακοστῷ ὀγδῶν ἔτει 26 Αὐγούστου ἐπώλησεν ἡ Εὐφροσύνη πρὸς τὴν συμβίαν μου Ζωήτζαν καὶ τὰ δύο μερίδια τοῦ αὐτοῦ σπιτιοῦ τότε ἐδικὸν τῆς καὶ τὸ τῆς Αἰκατερίνης (τὸ ὁποῖον πρὸ καιροῦ εἶχεν ἀγορασμένον ἀπὸ τὴν Αἰκατερίνην) διὰ γρόσια χιλιάδας τρεῖς 3000 μόνον τὰ δύο μερίδια τοῦ σπιτιοῦ χωρὶς τὸ μποστάνι τους, ἐπειδὴ τὰ δύο μερίδια τοῦ μποστανιοῦ τὰ ἦνωσεν, ὡς

ἄνω εἶπαμεν, μὲ τὸ παρακείμενον μποστάνι τοῦ ἀνδρός της κατὰ τὸ πωλητήριο ἐγγράφον τῆς Εὐφροσύνης πρὸς τὴν Ζωήτσαν ἐμμάρτυρον, σωζόμενον εἰς τὰ ἔγγραφα μου· τῷ δὲ χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ τεσσαρακοστῷ τρίτῳ ἔτει Ἰανουαρίου 15 μοῦ ἐπώλησεν ἐμένα ἢ συμβία μου Ζωήτσα ὅλον τὸ αὐτὸ σπίτι, δηλ. τὰ πέντε μερίδια καὶ τὰ τρία μερίδια μποστανιοῦ, διὰ γρόσια δεκαπέντε χιλιάδας 15000 κατὰ τὸ πωλητικόν της πρὸς ἐμέ ἔγγραφον ἐμμάρτυρον καὶ κατὰ τὸν τουρκιστὶ σουχουτναμέν της, τὰ ὅποια εἰς τὰ ἔγγραφα μου σώζονται, καὶ μὴ παρενευθῆτε διὰ τὴν πολλὴν ποσότητα τῆς ἀγορᾶς μου ὅτι ἔγειναν ἔξοδα ἀνακαινίσεως· ἰδοὺ λοιπὸν σωστὴ πληροφορία ὅτι τὸ σπίτι αὐτὸ μὲ τὰ τρία μερίδια τοῦ μποστανιοῦ τοῦ εἶνε κύρια ἰδικά μου, χωρὶς νὰ μεθέξῃ τινος οὔτε καὶ ἡ συμβία μου Ζωήτσα εἰς τὸ παραμικρόν, ὅτι τᾶχῳ ἀγορασμένα μὲ τὰ μετρητά μου καὶ εἶνε ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν μου.

Ἡ λέξις διαθήκη ἐξάγεται ἐκ τοῦ διατίθημι δηλ. διαθέτω καὶ διορίζω· καὶ καθὼς τινὰς ζῶντας εἶνε κύριος εἰς τὰ ἑαυτοῦ νὰ τὰ διαθέσῃ καὶ νὰ τὰ κάμῃ ὡς θέλει καὶ κανεὶς δὲν ἐμπορεῖ νὰ τοῦ εἴπῃ διατὶ τᾶκαμες οὕτως; ἢ ἀλλέως; ὡσὰν ὁποῦ καθεὶς ἐξουσιάζει τὰ ἑαυτοῦ· οὕτω καὶ μετὰ τὸν θάνατόν του δὲν ἐμπορεῖ τινὰς νὰ ἀναιρέσῃ τὴν διαθήκην του, ὡσὰν ὁποῦ ὁ αὐτὸς ὁ πρώην ζῶν οὗτος αὐτόν καὶ μετὰ τὸν θάνατόν του διὰ τῆς διαθήκης του φωνάζει ὅτι οὕτως ἠθέλησε καὶ οὕτω διέταξε τὰ ἑαυτοῦ καὶ εἶνε καλὰ διατεθειμένα διὰ πάντα. Ὅθεν καὶ ἡ παροῦσά μου διαθήκη ἔχει τὴν δύναμιν ἐν παντὶ κριτηρίῳ, καιρῷ καὶ τόπῳ ὡς συντεθειμένη ἐξ ἐμοῦ τοῦ ἰδίου μὲ σώας τὰς φρένας μου καὶ καθαρὸν νοῦν· μάρτυρες καὶ ἀπόδειξις τούτου εἶνε ὅτι καὶ ἰδίαις μου χερσὶ ταύτην κατέγραψα.

Διαθήκας ὁμοίας κατέγραψα δύο, ἐξ ὧν τὴν μὲν νὰ βαστᾷ ἡ συμβία μου Ζωήτσα, τὴν δὲ ἡ αὐταδέλφη μου Βασιλικὴ δι' αἰτίας τινὰς· διὰ δὲ τὰ μνημόσυνά μου ἀφίνω τὴν συμβίαν μου Ζωήτσαν καὶ λοιποὺς κληρονόμους μου εἰς τὴν διάκρισίν των, καὶ ἅς κάμουν ὅ,τι ὁ θεὸς τοὺς φωτίσει.

Ἐν τέλει παρακαλῶ τοὺς κυρίους ἐπιτρόπους μου ἵνα λάβωσι τὴν φροντίδα νὰ παρασταθῶσι μετὰ χριστιανικοῦ ζήλου καὶ φιλαρέτου προθυμίας ἵνα ἐκτελεσθῶσιν ἀπαραλλάκτως καὶ ἀνελλιπῶς ἅπαντα τὰ ἐν τῇ διαθήκῃ μου διορισθέντα καὶ ἀποφασισθέντα παρ' ἐμοῦ. Πρὸς τούτοις ἀφίνω πρὸς ἅπαντας τοὺς ἀπανταχοῦ ἀνευ ἐξαιρέσεως τὴν ἐκ ψυχῆς καὶ καρδίας συγχώρησιν, παρακαλῶν τοὺς ἅπαντας ἀπανταχόθεν ἵνα μοὶ δώσωσι τὴν τελείαν συγχώρησιν εἰς ὅ,τι τοὺς παρεπίκρανα ἢ λόγῳ ἢ ἔργῳ καὶ ἵνα δέωνται ἀδιαλείπτως ὑπὲρ τῆς ἀμαρτωλῆς μοὶ ψυχῆς πρὸς Κύριον, ᾧ ἡ δύξις καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

Τῆ 21 Ἰουνίου 1845 Ἰωάννινα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΟΛΛΙΚΑΣ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ἱερεὺς ὁ Σκευοφύλαξ καὶ ἐφημέριος αὐτοῦ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ἱερεὺς ὁ σακελλείων ἐφημέριος τοῦ Ἀρχιμανδρείου μαρτυρεῖ.

Ὁ ἡγούμενος τῆς ἱερᾶς Μονῆς Παλιορῆς ΗΛΙΑΣ μαρτυρεῖ.

ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ ἱερομόναχος ἐφημέριος τοῦ Ἀρχιμανδρείου μαρτυρεῖ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΟΥΡΟΥΤΗΣ μαρτυρῶ.
